

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

ראש השנה דף לד.

מהיכן ילפינן את הדינים דלהלן? (הברייתא הראשונה).

ראש השנה	יוה"כ דיובל	
בהו"א: בהיקש מיוה"כ במסקנא: גז"ש "שביעי" "שביעי" מיוה"כ ¹	"והעברת שופר תרועה"	שופר
	"והעברת" "תעבירו"	פשוטה לפנייה ופשוטה לאחרייה
"והעברת שופר תרועה" ... "שבתון זכרון תרועה" ... "יום תרועה" "שביעי" (ויקרא כה: ט) "שביעי" (במדבר כט: א) לגז"ש		שלש שלש שלש

איך לומדים במסע המחנות שבמדבר שיש לתקוע פשוטה לפנייה ופשוטה לאחרייה?

אליבא דר' ישמעאל	אליבא דתנא קמא	
"ותקעתם תרועה"		פשוטה לפנייה
"שנית" ²	"תרועה יתקעו"	פשוטה לאחרייה

לתנאים דלהלן של הברייתא השניה, מה ילפינן מהפסוקים הבאים [לגירסא שלפנינו]?

אליבא דר' שמואל ב"נ ⁴	אליבא דתנא קמא ³	
למנינא - דבר תורה		"והעברת שופר תרועה" (יוה"כ) (ויקרא כה: ט)
לגז"ש "תרועה" "תרועה" ממדבר ⁵	למנינא - דבר תורה	"שבתון זכרון תרועה" (ר"ה) (ויקרא כג: כד)
דתקיעת שופר ביום ולא בלילה ⁷	לגז"ש "תרועה" "תרועה" ממדבר ⁶	"יום תרועה יהיה לכם" (ר"ה) (במדבר כט: א)

¹ עי' ערוך לנר, שגם לפי המסקנא צריכים אנו לבי' הלימודים.

² כן נראה בפשטות הסוגיא, אכן עי' בפנים הספר שכתבנו דרך נוספת ע"פ הברייתא שבספרי.

³ ת"ק ס"ל דשנים מדברי תורה ואחת מד"ס, וכמו שמבואר להלן דיש שני פסוקים המלמדים אותנו למנין התרועות, והפסוק השלישי הוצרך לדרשא אחרת. ולכן את התרועה השלישית למדנו מדברי סופרים דוקא.

⁴ ר' שמואל בר נחמני ס"ל דאחת מד"ת ושתיים מד"ס, וכמו שמבואר להלן דרק פסוק אחד מלמד אותנו למנין התרועות, ואילו הפסוק השני והשלישי צריכים אותם לדרשות אחרות, ולכן את התרועה השניה והשלישית אנחנו לומדים מדברי סופרים דוקא.

⁵ ומגז"ש זו למדו שצריך לתקוע "פשוטה לפנייה ופשוטה לאחרייה". ובזה נחלקה ברייתא זו עם הברייתא הקודמת הסוברת שילפינן פשוטה לפנייה ופשוטה לאחרייה מיוה"כ.

⁶ ולענין פשוטה לפנייה ופשוטה לאחרייה, עי' בטבלאות לקמן.

⁷ ותנא קמא יליף להאי דינא מ"ביום הכפורים" וכדלהלן.

הוכן ע"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

ראש השנה דף לד.

לתנאים דלהלן מהיכן הם לומדים לדינים הבאים? (הברייתא השניה).

אליבא דר' שמואל ב"נ	אליבא דתנא קמא	
ר"ה: גז"ש "תרועה" "תרועה" ממדבר		פשוטה לפנייה ופשוטה לאחרייה
יוה"כ: "והעברת" "תעבירו" "והעברת" ³	יוה"כ: גז"ש "שביעי" "שביעי" מר"ה ¹	את התרועות שמדברי תורה
ר"ה: מ"יום תרועה"	"שבתון" "והעברת" "שביעי" "שביעי" לגז"ש ²	ביום ולא בלילה
יוה"כ: מ"ביום הכפורים"		דרך העברתו (רב מתנא)
מדשני קרא בדיבוריה ⁴	"והעברת"	שלא תעבירונו ביד
"תעבירו" "גז"ש "העברה" "העברה" ממש ⁶	"תעבירו" ⁵	תקיעה בשופר ולא בדבר אחר
ר"ה: "תקעו בחדש שופר" (תהלים פא: ד) יוה"כ: "והעברת שופר תרועה"		

¹ וכ"כ בטורי אבן, ע"ש. ובענין זה יש עוד חילוק בין האי ת"ק לתנא דברייתא דלעיל (ברייתא הראשונה), דהאי ת"ק יליף גז"ש "שביעי" "שביעי" מר"ה ליוה"כ, דאחר שלמדנו ר"ה ממדבר חוזר ומלמד על יוה"כ, ואילו תנא דברייתא הראשונה יליף גז"ש ד"שביעי" "שביעי" מיוה"כ לר"ה.

² פי', ומזה אני יודע את התרועות שמד"ת בין בר"ה ובין ביוה"כ.

³ לרי' שמואל בר נחמני לא לומדים תרועה מה"ת מקרא ד"שבתון" (כיון שלתלמודו הוא בא), רק מקרא ד"והעברת" הכתוב ביוה"כ. ולשיטתו יש רק תרועה אחת מד"ת.

⁴ פירש רבינו חננאל: דהיה לתורה לכתוב "ותתקע" שופר תרועה, ומדכתב "והעברת" שופר תרועה, שמע מינה למדרש הכי. והאי תנא יליף מ"והעברת" ב' לימודים: חדא, דיש לתקוע דוקא דרך העברתו. והשני, לפשוטה לפנייה וכו'.

⁵ ביאר היום תרועה דילפינן מ"תעבירו" שגם אחר תקיעתו יכול להצניעו במקומו אף שצריך להעבירו מרשות לרשות, ולא חשיב הוצאה שלא לצורך.

⁶ פי', דכתיב אצל משה "ויעבירו קול במחנה", ומזה ילפינן דגם כאן העברה היא ע"י תקיעה, ולא להעביר את השופר ביד במחנה בלא תקיעה.